

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 36.

Solgte Session.

23de Møde.

Torsdagen den 8de November Kl. 6 1/2 Aften.

(Eftersat.)

Ordføreren (Dahlerup) (forts.): Forskjellen imellem § 3 og § 6'er, som det ærede Thing vil see, den, at Sætteskipperne efter § 3 kun kunne føre Skibe i den i § 2 nævnte Fart, hvorimod Skipperne efter § 6 kunne føre i hvilken som helst Fart. Da det efter Ordene i Lovforslaget kunde synes, at Forskjellen ikke blot angaaer Farten, men ogsaa Skibene, har Udvalget tilladt sig at foreslaae en Forandring af § 6, svarende til Bestemmelserne i § 3. — § 8 har Udvalget foreslaaet aldeles at skulle gaae ud. Det er som bekjendt meget ofte Tilfældet, at Skipperne i Forening med deres Virksomhed som Skipperne i deres Hjem drive en eller anden lille Værestilling, som, medens Manden er borte, bestyres af Konen. Denne Rettighed, som ligefrem hjemles ved Næringsloven, synes der efter Udvalgets Mening ikke at være nogen Grund til fremtidigt at nægte Skipperen. Det vil i mange Tilfælde kunne være af høieste Vigtighed for Familjens Existens at kunne drive to Næringsveje ved Siden af hinanden, saa meget mere, som den ene ofte kan drives af Konen alene. Skipperen vil ogsaa undertiden kunne finde sig nødsaget til at blive hjemme i længere Tid, og han vilde saa være berøvet Afgang til Erhverv. Man vil maaskee sige, at han saa kan aflevere sit Borgerkab som Skipper og tage Borgerkab paa den Næringsvej, han saa vil drive;

men dette vil dog være forbundet med Besværligheder for ham, som Udvalget ikke har troet det fornødent at paalægge ham. At berøve Skipperen af Hensyn til Næderen en saadan Ret, som tilkommer enhver anden Næringsbruger, synes der ikke at være Grund til, da han ved Engagementet af Skipperen kan tage Hensyn dertil.

Lehmann: De Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til §§ 5 og 6, angaaer Søofficerers Stilling til Koffardifarten. De Bestemmelser, der findes i Udkastet, ere, som man vil see, at enhver Søofficer som saadan har Ret til at gjøre Tjeneste som Styrmand, og ifølge § 6 skal enhver Søofficer tillige have Ret til at føre Koffardiskeibe. Imod det Første har jeg for mit Vedkommende aldeles Intet at erindre, da jeg troer, at der er et fuldt Maal af theoretisk Viden hos den, der har gjenneingaaet hele Søkadetakademiet og har opnaaet at blive Officer, og at han tillige har erhvervet et saadan praktisk Øvelse paa Søen, som maa anses tilstrækkelig. Derimod mener jeg, at med Hensyn til den Ret, der er indrømmet Søofficererne til at føre Skibe, er der i een Henseende indrømmet for Meget, og i en anden Henseende for Lidet. Det seer allerede noget paafaldende ud, at alskurat den samme Forordning stilles til at være Styrmand som til at være Captain. Jeg troer ogsaa, at der maa fordrøes, for at en Søofficer skal kunne føre Skib paa lange Reiser, en større Befarenhed, end han har erhvervet ved blot at være blevet Søofficer, at der maa stilles de samme Forordninger som til en Styrmand, og det vil sees,